

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 18. Ioannes locustis & amaro melle pascitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Magne puer, bibulis vitæ duc pabula venis;
 Et bibe nectareo pocula mista fauo,
 Quas ô! delicias duces puer alme labellis?
 Quale tuo & ducet nectar ab ore parens!
 Nardinus his adspirat odor, mihi crede, mamillis;
 Aut, si quis nardo suavior, halat odor.
 Quin & amor blando tua suavia condit amomo;
 Condit & ambrosio grata labella croco,
 Attigero tantum pueri, matrisque labellum;
 Quæ bibat hinc duplum mel, ero diues apis.

Epigram. 17.

Ioannes puer in desertum secedit;

AD IOANNEM.

Ceu turtur vacuis gemis exsul, & orbus in oris,
 Et fugis antiquos parvulus erro lares,
 Fallere; te nudis si degere credis arenis;
 Hic tua quidquid obit planta, perennè viret.

Epigramma 18.

Ioannes locustis & amaro melle
 pascitur.

I Nde struit macram locusta miserrima cenam,
 Adstruit hinc vinctum mellis alumna penu.
 Illa dapes; hæc pocula glabris apponit arenis,
 Mors sed amara dapes; mel & amaror habet.
 Has tamen hinc epulas conuiuia beatus adornas,
 Præ quibus & Medas despuat aula dapes.

ALIVD.

O Mihi dic, qui Cœlituum noua gaudia libas
 Melle, quod alma mero nectare condat Apis; (a)
 Hæc Apis an terris sata? num magis edita cœlo est?
 Hic quoque fidus Apis, quæ tibi nectar alar.

(a) Est ad polum Antarcticum Apis novum si-
 dus Astrologis.

M ij

ALIVD.

Ieiuno squalere puras hunc puluere campum?
 Pingue Palestinam sumen inungit humum.
 Hic quæ Lympha fluit, vel quæ mel haurit amarum,
 Lacte mero manat, manat & herba fauo.

Epigramma 19.

Angustior specûs, in quo degit Ioan-
 nes, gloria; quam Ierosolymæ
 splendor.

Hic quæ tecta vides viuo pendentia saxo,
 Extimij Vatis crede fuisse lares.
 Sirius hîc Syriâ quam sol instrauit in orâ,
 Lympha sitim pauit, pauit & herba famem.
 Ne mihi sperne breucom vili sub rupe latebram:
 Plus micat hæc aulis, vrbs Solymæa, tuis.
 Ampliat hoc hospes, quo non angustior alter,
 Hospitium: vt superis digna sit aula choris.

Epigramma 20.

Ioannes melle agresti vescitur,
 quod illi dulcissimum.

Mel, cui nil mellis, libas propiore salinâ,
 Apricus Syrium Sol vbi torret agrum:
 Os tenerum, metuo, vitiet primæuus amaror.
 Nec sinat, in dulces vox fluat alma fauos.
 Mitte metum: vox inde fluet prædulcis. amaro
 Alma thymo solers mella laborat apis.
 Ad quod amara fauo thyma mellis amaror amori est;
 Nescit amaricior, fel cui nectar, amor.

Epigramma